

РЕШЕНИЕ

№ 1156

гр. София, 21.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-17, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диляна Господинова

при участието на секретаря Светлана Г. Кръстева
като разгледа докладваното от Диляна Господинова Търговско дело № 20221100900232 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правна квалификация чл. 155, т. 2 ТЗ.

Ищецът - С..Г.П., твърди, че в хода на образувано производство по разглеждане на молба за откриване на производство по несъстоятелност на ответното дружество и преди да бъде постановено решение за това от страна на това дружество е направено искане пред регистърния съд за вписване в регистъра, воден от СГС, на промяна във фирмата и правната му форма. Ищецът счита, че това поведение на ответното дружество е в противоречие със закона, защото по този начин съдебното решение за откриване на производство по несъстоятелност е постановено по отношение на дружество, което е индивидуализирано по различен начин и това е позволило на ответника да продължи своята дейност, въпреки че е бил неплатежоспособен търговец. С оглед на това ищецът моли съдът на основание чл. 155, т. 2 ТЗ да постанови решение, с което да прекрати дружеството „2 С“ ООД.

Ответникът по иска - „2 С“ ООД, го оспорва. Твърди, че не е осъществявал и към момента не осъществява дейност, която да е в противоречие на закона.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди в тяхната съвкупност, както и във връзка със становищата на страните и техните възражения, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на предявения в процеса конститутивен иск по чл. 155, т. 2 ТЗ е упражняване на уреденото в закона потестативно право на прокурора да поиска прекратяване на едно търговско дружество с правноорганизационна форма ООД.

При тълкуване на нормата на чл. 155, т. 2 ТЗ, се налага изводът, че за да възникне това право, следва да се докаже, че дейността на дружеството противоречи на закона. Дейността, която извършва едно търговско дружество, ще противоречи на закона тогава, когато тя не е в съответствие с правило, което е регламентирано в императивна правна норма или с правен принцип, имащ основополагащо значение за съществуващия в страната правен порядък.

Дейността, която ищецът твърди, че ответното дружество извършва и която счита, че не е в съответствие с действащите на територията на Република България правни норми, е такава по промяна на правната му форма и на фирмата, под която то извършва дейност. В тази връзка съдът следва да посочи първо, че съгласно разпоредбите в ТЗ, с които се регламентира създаването и дейността на едно дружество с правноорганизационна форма ООД, приемането на решения за правната форма, под която то ще извършва дейност, както и за това какво да бъде фирменото му наименование, е изцяло и само в компетентността на върховния му орган, който е общото събрание съответно едноличният собственик на капитала тогава, когато всички дялове от капитала му се притежават от едно лице. Този орган има пълна свобода да вземе решения по тези въпроси, като тя е ограничена само от предвидени в закона изисквания, които трябва да бъдат изпълнени, като например изискванията към фирмата, регламентирани в чл. 7 ТЗ. От вписаните в търговския регистър по партидата на търговеца „2 С“ ООД обстоятелства е видно, че решения за промяна на фирмата му, както и на правната форма, под която то извършва дейност – от ограничено отговорно дружество в еднолично дружество с ограничена отговорност, което е в резултат от придобиване на всички дялове от капитала от едно лице, са взети на 08.03.1996 г., към който момент в ТЗ няма правна норма, която да забранява на върховния орган на дружеството да приеме такива решения, нито пък такава, която да въвежда никакви ограничения на компетентността му по тези въпроси. Трябва да се посочи, че по принцип с откриване на производство по несъстоятелност по отношение на едно търговско дружество правомощията на неговите органи на управление, сред които е и общото събрание, се ограничават, а от определена фаза те се и прекратяват изцяло. Към момента на приемане на решенията за промяна на наименованието и на правната форма на ответното дружество обаче по отношение на него не е било налице открито производство по несъстоятелност, поради което и спрямо правомощията на върховния му орган не са съществували никакви ограничения, които произтичат от открито производство по несъстоятелност. Следователно действията на ответното дружество, които са описани в исковата молба, не противоречат на императивна правна норма, нито на основополагащ правен принцип.

Във връзка с посоченото от ищеца в исковата молба, съдът трябва да отбележи, че вписването в търговския регистър на промяна в наименованието на едно търговско дружество и промяна на правната му форма от ООД в ЕООД нямат за последица прекратяване и заличаване на правния субект със съществуващите към момента индивидуализиращи го белези. Той продължава да съществува в правния мир, като единствено следва да бъде индивидуализиран различно. Следователно ако описаните

промени са настъпили в хода на висящо производство, образувано по молба за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на дружеството, те не могат да бъдат пречка спрямо него да бъде приключено това съдебно производство, включително с постановяване на решение за откриване на производство по несъстоятелност и спрямо него да бъдат приложени правните последици на това съдебно решение. От вписаните в търговския регистър по партидата на „2 С“ ООД обстоятелства е видно, че и в случая този вид промени не са били пречка за постановяване на решение за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на това дружество и за прилагане на правните последици на това решение спрямо него, тъй като решение с такова съдържание е постановено от съда през 1996 г. и е вписано по партидата на търговеца в регистъра, независимо от вписаните преди това промени в правната му форма и във фирмата му.

Освен гореизложеното трябва да се посочи, че дори и да се приеме, че описаната в исковата молба дейност, извършена от „2 С“ ООД, противоречи на закона, какъвто извод настоящият съдебен състав не може да направи, то това поведение е осъществено в минал момент и няма никакво отношение към дейността на това дружество към момента. За да се приеме, че за прокурора е възникнало правото да поиска от съда прекратяване на едно търговско дружество в хипотезата, когато то извършва дейност в противоречие със закона, тази дейност трябва да се осъществява към момента на сезиране на съда с конститутивния иск, с който се упражнява потестативното право. Това е така, тъй като съдът преценява дали са осъществени елементите от фактическия състав на чл. 155, т. 2 ТЗ към момента на упражняване на уреденото в закона право от прокурора, а не към някакъв минал момент, особено такъв от преди 26 години. Освен това за да бъде уважен иска за прекратяване на търговско дружество на основание чл. 155, т. 2 ТЗ, противоречащата на закона дейност трябва да не е преустановена и към момента на приключване на устните състезания по делото, тъй като до този момент съдът е длъжен да съобрази всички настъпили факти, които са от значение за спорното право, а преустановяване извършването на дейност в противоречие с императивни правни правила води до погасяване на потестативното право на прокурора да иска прекратяване на търговското дружество и това е основание за отхвърляне на предявения конститутивен иск.

В допълнение трябва да се посочи, че към настоящия момент по отношение на дружеството „2 С“ ООД няма открито производство по несъстоятелност, тъй като с решение, постановено през 2012 г. това производство е прекратено, без да бъде заличен търговеца или да бъдат постановени никакви други последици спрямо него. Това решение е влязло в сила, поради което настоящият съдебен състав не може да коментира неговата правилност, а единствено трябва да зачете правните му последици. След като по отношение на ответното дружество към момента липсва открито производство по несъстоятелност, то по отношение на извършваната от него дейност не съществуват каквито и да било законови ограничения, които да произтичат от това производство.

Предвид всичко изложено следва да се обобщи, че по делото не се доказва, че дружеството „2 С“ ООД извършва дейност, която е в противоречие със закона, което

означава, че в полза на прокурора не е възникнало потестативното право по чл. 155, т. 2 ТЗ да поиска прекратяване на това дружество. Това прави предявеният в процеса конститутивен иск неоснователен и съдът следва да го отхвърли.

По присъждане на направените по делото разноски:

С оглед крайния изход на спора разноски се следват на ответника. Доказаха се направени от тази страна разходи за водене на делото в размер на 1 200 лв. – адвокатско възнаграждение, за което в договора за правна защита и съдействие е изрично записано, че е платено.

Ищецът обаче е направил своевременно възражение за прекомерност на заплатеното в полза на процесуалния представител на ответника адвокатско възнаграждение, по което съдът дължи произнасяне.

Настоящият съдебен състав намира, че възнаграждението, което „2 С“ ООД е заплатило на упълномощения да го представлява в производството адвокат, е прекомерно с оглед действителната правна и фактическа сложност на делото, поради което и на основание чл. 78, ал. 5 ГПК в полза на тази страна следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение за защита в настоящото производство в размер по - нисък от заплатения. Той не може да бъде намален под минимално определения размер съгласно чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, а именно под размера за съответния вид работа, предвиден в Наредба № 1 от 09.07.2004 г., издадена от Висшия адвокатски съвет /Наредбата/, който в случая възлиза на 600 лв. съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредбата. При съобразяване на това ограничение, както и на вида на извършената в производството от адвоката защита, включително при съобразяване на факта, че той се е явил само в едно съдебно заседание и в производството не са събирани никакви доказателства, различни от писмените такива, приложени към исковата молба, съдът счита, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски за възнаграждение на адвокат в минималния размер за това от 600 лв.

Следователно общият размер на разноските, които трябва да се възложат в тежест на ищеца на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, възлизат на сумата от 600 лв.

Така мотивиран Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от С..Г.П. срещу „2 С“ ООД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „*****, иск с правно основание чл. 155, т. 2 ТЗ за прекратяване на дружеството „2 С“ ООД.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК С..Г.П. да заплати на „2 С“ ООД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „*****, сума в размер на **600 лв. /шестстотин лева/**, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____